

[Anna Westergaard.]

Pensionsbidragene ved Afskedigelse uden Pension, dels ved Forhøjelse af Enkepensionerne og Børnepensionerne, og endelig er de saakaldte særlige Ydelser paa næsten alle Punkter reguleret opad, altsaa til Fordel for Tjenestemændene.

Den Ændring i selve Lønssystemet, som er foretaget ved Indførelse af det særlige pensionsgivende Tillæg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er omtalt før og er sikkert velkendt. Ligeledes er det omtalt og velkendt, at betydelige nye Grupper af Personale er inddraget under Tjenestemandsloven, f. Eks. Dommer- og Politikontorernes Kontorpersonale og andre, hvad de meget har ønsket. Endvidere at visse Grupper af Tjenestemænd har faaet en relativt højere Lønforhøjelse end andre, specielt de akademisk uddannede Dommere og Politimestre samt Sygeplejersker og militære Tjenestemænd, der alle før har været for lavt placeret.

Alle disse almindelige Forhold er tilstrækkelig belyst, og der er i det store og hele Enighed om den fremtidige Ordning, som ogsaa mit Parti fuldt ud kan tiltræde. Særlig skal jeg fremhæve, at det er lykkedes at tilvejebringe en Ordning, der har kunnet tiltrædes af Tjenestemændenes Organisationer. Dette maa, foruden at være Udtryk for en fremragende Ledelse af Kommissionsarbejdet, skyldes, at Organisationerne vel har udvist Resignation paa nogle Punkter, men at de paa den anden Side har erkendt, at det Forslag, der foreligger, er forsvarligt og acceptabelt for Tjenestemændene, alle Forhold taget i Betragtning.

Det vil være naturligt, at jeg her fremsætter nogle Bemærkninger, særlig for saa vidt angaar de kvindelige Tjenestemænd. Til Trods for at allerede Tjenestemandsloven af 1919 indførte den retfærdige, lønmæssige Ligestilling af kvindelige og mandlige Tjenestemænd, hvorved der blev givet de kvindelige Tjenestemænd Borgerret med Hensyn til deres Arbejde, er der sket en hel Del i denne Lov, som har særlig Betydning for de kvindelige Tjenestemænd. Den Ordning, der hidtil har været gældende for de kvindelige Tjenestemænd i Tilfælde af Barnefødsel, er blevet væsentlig forbedret. De meget strenge og paa visse Punkter ganske urimelige Bestemmelser er blevet lempet, særlig derved at Fraværelse paa Grund af Barnefødsel nu sidestilles med Fraværelse paa Grund af anden Utjenstedygtighed, medens saadan Fraværelse tidligere straffedes med Afgivelse af den halve Løn; og den mærkelige Bestemmelse om Bortvisning af

en kvindelig Tjenestemand i indtil 3 Maaneder før Fødselen, i hvilke 3 Maaneder hun blev sat paa halv Løn, er bortfaldet. Herefter overlader man til den kvindelige Tjenestemand selv at bestemme, hvornaar hun under disse Forhold vil trække sig tilbage, en Ordning der passer betydelig bedre i et demokratisk Samfund af frie og ligeberettigede Borgere i vor Tid end den gamle Ordning. Derved har man ogsaa imødekommet et fra Kvindeorganisationerne fremsat enstemmigt Ønske.

Det er jo ikke lykkedes — som allerede den ærede konservative Ordfører (Malchau) var inde paa — ved denne Lejlighed at gennemføre samme Løn for gifte og ugifte, altsaa det Princip, at kun Arbejdet bestemmer Lønnen Størrelse, men der er dog her paa 2 Punkter sket en Tilmærkelse dertil og en Forbedring, idet for det første alle ugifte, ogsaa ugifte under 40 Aar, rykker op paa $\frac{2}{3}$ Reguleringstillæg, og det pensionsgivende Tillæg er ens for gifte og ugifte. For det andet er der indført den Bestemmelse, at en gift kvindelig Tjenestemand, der faktisk er Hovedforsørger i Ægteskabet, nu kan opnaa fuldt Reguleringstillæg som gift, naar Hjemmets Økonomi udelukkende eller i overvejende Grad opretholdes ved Hustruens Tjenestemandsindtægt.

Spørgsmaalet om de samgifte Tjenestemænds Løn er ikke i og for sig et Kvinde-spørgsmaal, men det vedrører dog paa en særlig Maade Kvinderne. Det er her et stort Fremskridt, at den nye Ordning dog til en vis Grad udjævner det ganske skæve Forhold, der — efterhaanden som Reguleringstillægget voksede — var opstaaet i disse Tjenestemænds Lønningsforhold. Tjenestemandsloven skulde jo ogsaa nødvendig være saadan bygget op, at den ved sine Bestemmelser ligefrem skræmmede forlovede Tjenestemand fra at gifte sig med hinanden.

Selv om man — som for de ugiftes Vedkommende — heller ikke her er naaet til at tage Skridtet fuldtud, maa det hilses med Tilfredshed, at man dog er naaet et Stykke frem ad Vejen, og jeg tror, at det skete vil blive opfattet som en Retfærdighedshandling mod de samgifte Tjenestemænd.

Der er overalt i Arbejdsgrupper, hvor kun Kvinder beskæftiges, en Tendens til at gennemføre og opretholde forholdsvis lave Lønninger, og dette gælder ogsaa for Tjenestemandsstillinger. Det tager sin Tid at arbejde sig bort fra denne Tendens, der jo hviler i den gamle Fordom, at Kvinderne kun kan anvendes til Arbejder, der ikke er saa særlig krævende, og en Fordom om, at Kvinderne i øvrigt har en vis moralsk